

[Birgith Mogensen]

oaktivt stof og en stor mængde svovldioxyd. Sidstnævnte stof er det mest giftigt virkende, og endnu er der ikke opfundet nogen nedbrydningsmetode. En dansk virksomhed er dog i gang med afprøvning af en metode, som eventuelt kan eliminere svovldioxyd, men eksperter siger, at det vil tage 2-3 år, før der eventuelt kan sættes en produktion i gang.

Vi ved, at verdens kulreserver er større end dens olieforekomster, men vi ved også, at verden får behov for 60-70 pct. mere el inden for de næste 15-20 år. Det vil sige, at efterspørgslen bliver meget stor, og det vil hæve priserne i forhold hertil. Naturligvis vil stigningstakten kun kunne reguleres, hvis vi og andre industrilande kan dække en større del af vort energibehov med andre energiformer end de fossile, bl. a. kernekraft. Under alle omstændigheder må vi være klar over, at en fir-femdobling af kulforbruget vil give kolossale forureningsproblemer samt meget store elprisforhøjelser også på grund af global efterspørgsel og den kendsgerning, at de fleste kulforekomster er placeret på meget utilgængelige steder. Det kræver udbygning af merfordyrende transportnet, nye jernbanelinjer eller veje; havne må uddybes, for at nye store, specialbyggede kulkibe kan hente og aflevere deres last. Kort og godt: kul vil blive en energikilde, som alt taget i betragtning ikke vil kunne konkurrere med kernekraft, hverken økonomi- eller miljøtænkt. Vi bør satse stærkt på indførselsledningerne til den naturgas og de oliefelter, der befinder sig under den del af Nordsøen, som vi kalder vor egen, selv om vi ikke har den fulde ejendomsret.

Med hensyn til de af visse befolkningsgrupper højt besungne vedvarende alternative energimuligheder må CD indrømme, at vi ikke rigtig kan følge med i denne begejstringsbølge. Hvis sol, vind, vand, biogas, jordvarme og andre former for vedvarende og naturlige energikilder om 20-30 år blot skal dække ca. 10 pct. af Danmarks energibehov, vil det kræve vedvarende investeringer af så stor en størrelse, at prisen pr. varmeenhed bliver så dyr, at ikke mange vil kunne få råd til at anvende disse energikilder i praksis. I dag er der ikke tid til detaljeret at definere denne påstand, men eksempelvis kan jeg nævne, at solen i dette land tit holder ferie, og det mundheld, at det altid blæ-

ser i lille Danmark, kan benægtes af dem, som allerede har en vindmølle.

CD mener dog, at vi fortsat skal investere i alternative energiresourcer, men både forsynings- og økonomisk tænkt skal vi passe på ikke at overvurdere nævnte energiformer.

Jeg kan ikke nære mig for at sige: de stærkt engagerede tilhængere af alternativ energi er stort set de samme, som ikke vil have elmester i den danske natur, men pudsigt nok har de ikke noget imod, at 10-20 stk. vindmøller placeres hvor som helst.

Det er også den samme gruppe, som siger, at vi godt kan undvære 20-30 pct. af vort nuværende energiforbrug, underforstået: vi må sætte tæring efter næring. Altså spiller det ingen rolle, om vi i så tilfælde skal lukke en lang række virksomheder og dermed skabe endnu større arbejdsløshed. En sådan samfundsfjendsk og reaktionær mentalitet kan CD og de fleste af os ikke sanktionere. CD ønsker et vækstsamfund på højde med det, de fleste andre lande har, og ønsker at gøre noget for at opnå eller bibeholde et sådant.

Med hensyn til energibesparelser er CD absolut positiv. Regeringens sparekampagner og en stor del af pressens follow-up har allerede vist, at danskerne både kan og vil spare. Cirka halvdelen af vort energiforbrug går til den private sektor. Vi er mange, som tror, at en god sparevejledning, hovedsagelig gennem presse, TV og radio, kan nedbringe vort privatforbrug med måske 12-15 pct., men som sagt: vi må intensivere vore sparekampagner. Koncis og detaljeret oplysning er påkrævet med hensyn til boligvarme, husholdningsapparater, isolering m.v.

CD mener også, at det offentlige og det private erhvervsliv kan spare mere energi end på nuværende tidspunkt. Vi er sikre på, at etablering af et spareinstitut, som kan stille konsulenter til rådighed, nemt vil kunne betale sig økonomisk og energiforsynings-tænkt.

Men uanset frivillige eller tvungne spareforanstaltninger og uanset olie, naturgas, kul og alternative energikilder kommer vi ikke uden om kernekraft. CD mener, der skal tages en hurtig beslutning i folketinget. Skrækkampagner må ignoreres, og hidtil har journalister og andre opinionsmennesker haft svært ved at holde deres personlige a-kraftmeninger ude fra deres nyhedsformidlings-